

РЕШЕНИЕ

№ 5876

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7302** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 30.05.2011 г. по НАХД № 3393/11 г., Софийски районен съд, НО, 99 състав е отменил наказателно постановление № Р-10-70/08.02.2011 г., издадено от Заместник председателя на КФН, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на Р. Г. К. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 5000 лв. на основание чл. 221, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 100м, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от административно наказващия орган /АНО/, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено като издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуално правните норми.

Ответникът по касационната жалба се представлява и оспорва жалбата, като излага мотиви за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и моли да се остави в сила първоинстанционното решение.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както

наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VII касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на КФН, по повод на която е образувано настоящото производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал доказателствата в тяхната съвкупност.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобцил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

В случая съдът намира по възражението за обхвата на санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, че въпреки самостоятелното включване на двете алинеи като правила за поведение, чието нарушение подлежи на отделно санкциониране, това не опровергава подробните, логични и издържани правно мотиви на СРС по отношение на субекта на административно наказателната отговорност и необоснованото привличане под отговорност на главния счетоводител.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.05.2011 г. по НАХД № 3393/11 г., Софийски районен съд, НО, 99 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.